A°. 1843.



N°. 57.

WOENSDAG, 19 JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Administratieve Policie.

Namens den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, wordt hiermede ter kennisse van belanghebbenden gebragt, dat, ter zake van noodzakelijke reparatien aan eenige Riolen, de passage van den *Waterkant*, tusschen de *Oranjestraat* en het *Gouvernementsplein*, gedurende eenigen tijd voor Rij- en andere Voertuigen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 18 Julij 1843.

De Adjunct Adsistent,
J. VAN LIER.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

(19959) Den 5den Julij 1843. EXPLOICTEUR, aan JOHANNA van J. C. KOCK, van ½ aandeel in het bloot Erf, aan de *Steenbakkerijstraat*, Nieuwe Wijk La. C. No. 103 en Oude Wijk La. D. No. 323.

Idem. Dezelve, aan dezelve, van ½ in het bloot Erf, als voren gelegen, Nieuwe Wijk La. C. No. 102 en Oude Wijk La. D. No. 322.

Idem. Dezelve, aan dezelve, van ½ in het bloot Erf, als voren gelegen, Nieuwe Wijk La. C. No. 102 en Oude Wijk La. D. No. 322.

Den 10den. J. F. FAVEREIJ, Vendumeester, aan S. A. SAMUELS, van het Huis en Erf, aan de Voerstad *Zeelandia*, aan den grooten Rijweg, 1e. Buitenwijk No. 8, vroeger La. A. No. 7.

Idem. Dezelve, aan C. H. GALLWEY, van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, Nieuwe Wijk La. A. No. 26 en Oude Wijk La. C. No. 24.

Idem. E. F. TREURNIET qq. Boedel J. TREURNIET, aan J. L. TREURNIET, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Steenbakkersgracht*, Oude Wijk La. D. No. 600*b*. en N. W. La. D. No. 166.

Den 15den. HERNSTE WARNIKE, aan P. N. GREEBER, van de *helfte* in het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Drambrandersgracht*, Nieuwe Wijk La. E. No. 115 en Oude Wijk La. D. No. 34.

Idem. P. DUBUS qq. Boedel ANNAATJE van MERCKLEIN, aan F. J. P. DUURHAGEN, van het Huis en Erf, aan de *Ladesmastraat*, Nieuwe Wijk La. E. No. 390 en Oude Wijk La. D. No. 819.

Idem. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel A. H. FRANCKE, aan H. J. LUBBERTS, van het Huis en Erf, aan de *Drambrandersgracht*, N. W. La. E. No. 113 en O. W. La. D. No. 38.

HIJPOTHEKEN.

Den 13den Julij. M. M. ZEEGERS, *1e. Hypotheek*, ten behoeve van F. G. PICHOT L'ESPINASSE, in hoedanigheid van Kassier van het Armenfonds der *Hervormde Gemeente*, en te vestigen op de Huizen en Erven, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder N. W. La. E. No. 13, O. W. La. D. No. 561; en N. W. La. E. No. 58, O. W. La. D No. 560.

Den 17den. A. ROELOFSZ, *1e. Hypotheek*, ten behoeve A. ADOLF GEHRELS, en te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Gravestraat*, O. W. La. A. No. 10 en N. W. La. A. No. 40.

Paramaribo, den 15 Julij 1843.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

PARAMARIBO, den 18 Julij 1843.

In opvolging van art. 37 van het Reglement voor het Departement der *Onbekeerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *veertien* dagen, ter Secretarie van het Commissariaat van voormeld Departement ter *visie* liggen, de Repartitie rekeningen van de Boedels: JAN van GAPADOCE, THEODORUS DIRK van WINKEL, GOTTLIEB AUGUST STEGLICH en WELCOM van L'ESPERANCE van PREMIERE van JUDA.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(19354) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 21sten Julij 1843, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Een *zesde* gedeelte in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Saramaccastraat*, La. E. No. 16 N. W., La. D. No. 555—557 O. W.; aankomende D. A. JESSURUN, als mede-erfgenaam in den Boedel wijlen de Wed. MOS. H. NAHAR geboren JESSURUN.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Dominéstraat*, La. C. No. 166; aankomende ELISABETH JORIS.

De Slaven met namen: *Antje*, *Patientie*, *Selly*, *Clasina*, *Bossie* en *Frederik*; aankomende MARTHA NAARSTIG.

Paramaribo, den 17 Julij 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN

Weldadigheid.

De HALFJAARS COLLECTE ten behoeve dezer Maatschappij, op Vrijdag den 21sten dezer maand zullende plaats vinden, zoo wordt het geëerde publiek, hiervan bij deze kennis gegeven, met vriendelijke uitnoodiging, door milde gifte bij te dragen, tot ondersteuning van zoo menige lijdenden en tot bevordering van het Schoolonderwijs voor onderscheidene Kinderen, wier ouders buiten staat zijn, de kosten daarvan te bestrijden.

Paramaribo, den 17 Julij 1843.

Op last van 't Hoofdbestuur,
De Algemeene Secretaris,
H. J. RAATGEVER.

Mengelingen.

DE VREESSELIJKE REISGEZEL.

Een bekende Engelsche schrijver verhaalt het navolgende vooral, dat hij beweert uit den mond van eenen beroemden luchtreiziger zelven vernomen te hebben. Wij zullen, volgens zijn verhaal, laatstgemelden zelven laten spreken:

» Bij eene mijner opstijgingen in den tuin der Vauxhal, had een mijner bekenden, Mavor genaamd, het verlangen geuit om mij op mijne luchtreis te vergezellen. Maar toen het uur van vertrek was aangekomen, lieten zijne zenuwen hem in den steek en ik zag te vergeefs om naar iemand die de ledige plaats in het schuitje vervullen zoude.

Nadat ik tot op het laatste oogenblik op hem gewacht had en de in den tuin verzamelde menigte reeds luide bewijzen van ongeduld had doen hooren, maakte ik mij gereed om alleen te vertrekken en juist was ik van sints het laatste touw dat mij aan de aarde vasthield, van af te werpen, toen eensklaps een mij geheel onbekend heer door de menigte drong en zich aanbood om mij op mijnen wolkentogt te vergezellen. Hij wist zijn verzoek zoo dringend en ernstig te maken, dat ik, na mij door eenige vragen verzekerd te hebben, dat hij tot den welopgevoeden en fatsoenlijken stand behoorde, en nadat hij mij beloofd had zich in alles naar mijne bevelen te gedragen, liet overhalen om hem, in stede van den weggeblevene, mede te nemen. Zoodra hij dit vernam steeg hij met den meesten spoed en veel behendigheid in het slingerende schuitje. In het daaropvolgende oogenblik bevonden wij ons reeds boven de lanen van den beroemden tuin, en, om mijnen reisgenoot geregtigheid te laten wedervaren, ben ik verpligt te erkennen, dat, volgens alle mijne vroegere ervaringen, nooit iemand bij de eerste opstijging eene zoo volkomen koelbloedigheid en zelfbeheersching aan den dag had gelegd als deze onbekende. Het snelle opstijgen van den luchtbol, de vreemdheid van den toestand, de wezenlijke en ingebeelde gevaren der reis en eindelijk de vreugdekreten der menigte, — alles is geschikt om zelfs den moedigsten eenige vrees te doen gevoelen of ten minste in eene buitengewone spanning te brengen. De vreemdeling, daarentegen, was zoo kalm en scheen zich zoo op zijn gemak te gevoelen, alsof hij zich in zijn eigen huis bevond en in zijnen leunstoel gemakkelijk voor de schrijftafel zat.

Een vogel had niet vrolijker kunnen zijn en zich rustiger in zijn element kunnen gevoelen, desniettegenstaande verzekerde hij mij op zijne eer en op het plegtigst, dat hij in zijn geheele leven nooit te voren was opgestegen. In stede van eenige bezorgdheid te laten blijken over de groote hoogte, waarop wij ons boven de aarde bevonden, gaf hij steeds bewijzen van de grootste blijdschap, wanneer ik in eenen mijner zandzakken ledig stortte, en een- of tweemal vroeg hij mij zelfs meer ballast uit te werpen, dan ik juist wel wilde. Middelerwijl

dreef ons de zeer gunstige wind langzaam in eene noord-oostelijke rigting, en daar de hemel dien dag bijzonder klaar en helder was, genoten wij een wondervol vogelperspectief op de groote hoofdstad en de haar omringende landstreek. Mijn reisgezel luisterde aandachtig naar mij, wanneer ik hem de verschillende voorwerpen aanwees, over welke wij heen vlogen, tot ik hem eindelijk toevallig deed opmerken, dat de ballon zich op dat oogenblik juist boven Hoxton moest bevinden. Toen verried mijn reisgezel voor het eerst een zeker onaangenaam gevoel en vraagde mij angstig, of ik geloofde, dat hij door iemand beneden van de aarde konde herkend worden. Ik antwoordde hem, dat dit volkomen onmogelijk was. In weerwil hiervan, ging hij voort met zich angstig heen en weder te keeren, en meermalen te herhalen: »Ik hoop dat zij mij niet zien zullen," waarbij hij mij verzocht nog meer ballast uit te werpen. Voor de eerste maal ging mij de gedachte door het hoofd dat zijne aanbieding om met mij op te stijgen, veel had gehad van eenen oogenblikkelijken inval, en dat hij nu vreesde, door iemand zijner familie herkend te worden. Ik vraagde hem derhalve, of hij te Hoxton woonachtig was, hetwelk hij mij toestemmend beantwoordde, en op nieuw met de grootste hevigheid bij mij aandrong, de nog overschietende zandzakken te ledigen.

Dit was nogtans, uit aanmerking van de hoogte tot welke wij waren opgestegen en den koers van de wind, mitsgaders van de nabijheid der zeekust, volstrekt niet mogelijk. Maar mijn reismakker was doof voor deze redenen; hij bleef er op staan nog hooger te gaan, en toen ik weigerde nog meer ballast uit te werpen, nam hij zijn hoed van het hoofd, trok zijn rok en vest uit en smeet alles over boord.

»Hoezee! dat verligt de schuit!" riep hij uit, »maar het is nog niet genoeg, en hij begon zijnen das los te maken."

»Dwaasheid!" beste vriend, zeide ik, »op zoodanigen afstand kan niemand, al ware het ook met een teleskoop, u ontdekken.

»Verlaat u daar zoo zeker niet op," hernam hij, tamelijk onverschillig; »zij hebben goede oogen te Milos.

»Waar?" vraagde ik.

»In het gekkenhuis van Milos!" antwoorde hij.

Genadige hemel! — In een oogenblik stond mij de waarheid helder voor oogen. Ik zat in het gebrekkige schuitje van den luchtbol, ten minste eene mijl boven de oppervlakte der aarde, nevens eenen zinnelooze! Het vreesselijke van mijnen toestand beroofde mij in het eerste oogenblik van alle overleg. Een plotselinge aanval van den waanzinnige, een aanval van woede, de geringste strijd, kon ons beide in een oogenblik naar de eeuwigheid zenden! Middelerwijl herhaalde de zinnelooze nog heviger zijn onbesuisd geschreeuw: »Hooger! hooger! hooger!" en ontdeed zich daarbij een voor een van zijne kleedingstukken, welke hij aan had, en wierp dezelve, zoodra hij er een uit had getrokken, dadelijk over boord en gaf ze aan de winden prijs. De overtuiging, dat elke tegenspraak nutteloos zoude zijn, of veeleer de vrees, dat zij welligt eene verderfelijke opwelling konde veroorzaken, legde mij, gedurende deze handeling van zijne zijde, het zwijgen op. »Wij zijn nog niet hoog genoeg, wij moeten nog tien duizend mijlen hooger — een van ons moet den anderen over boord werpen."

Het is onmogelijk mijne gewaarwordingen bij deze woorden te beschrijven. Niet slechts het schrikbarende van mijnen toestand, maar nog meer de ongewoonheid van denzelven, bragt mijn gemoed in eene wilde, koortsachtige beweging; want nooit had de stoutste verbeelding, nooit de verschrikkelijkste droom mij in eenen zoo vertwijfelden [illegible] hopeloozen toestand gebragt. Hij was verschrikkelijk — [illegible] gebeden, redenen [illegible] waren nutteloos. Wederstand had gelijk gestaan met eenen oogenblikkelijken dood. Beter ware het geweest, dat [illegible] mij ongewapend in de Amerikaansche woestenijen aan de genade der wilde horden had overgelaten gezien. En terwijl ik niet waagde vinger noch hand te verroeren om het te verhinderen, zag ik den waanzinnige met overleg eerst den eenen vervolgens den anderen der nog als ballast overgebleven zandzakken uit het schuitje slingeren, waardoor de luchtbol pijlsnel in de hoogte schoot. — Hooger, hooger, nog hooger, steeg hij op — tot eene hoogte waaraan ik het nooit had gewaagd te denken; de aarde, was uit mijne oogen verdwenen en niets als eene ontzaggelijke zee van wolken bewong zich onder ons! De aarde, ik gevoelde het, was voor altoos voor mij verloren! De waanzinnige, daarentegen, nog niet te vreden met de hoogte waarop wij ons bevonden, begon op nieuw morrend in zich zelven te spreken.

Eindelijk vroeg hij eensklaps: »Hebt gij vrouw en kinderen?"

Door den drang der omstandigheden en door de liefde tot de aangename gewoonte van het aanzien daartoe gedwongen en met eene gewis vergeeflijke verloochening der waarheid, antwoordde ik, dat ik getrouwd was en veertien onmondige kinderen had die in mij hunnen vader en onderhouder verliezen zouden.

»Ha! ha! ha!" lachtte de waanzinnige, terwijl er een gloed in zijne oogen brandde, die mijn bloed in mijne aderen deed verstijven. »Ik heb drie honderd vrouwen en vijf duizend kinderen, en indien de luchtbal door den dubbelen last niet zoo zwaar geweest ware, zoude ik reeds sedert lang bij hen geweest zijn."

»Waar bevinden zij zich dan?" vroeg ik, mij angstig bezig houdende, om de eene of andere vraag te vinden, ten einde tijd te winnen, die zich juist van zelven aanbood.

»In de maan," antwoordde de zinnelooze, en »wanneer ik eerst de schuit ligter gemaakt zal hebben, zal ik er in een ommezien zijn."

Verder hoorde ik niets meer; want plotseling trad hij naar mij toe, klemde mij in zijne armen, en. . . . .

Hier eindigt het berigt omtrent dit voorval. Dat het verhaald werd, schijnt nogtans te bewijzen, dat het gelukkig is afgeloopen.

VERANTWOORDELIJKHEID VAN BOEKSCHRIJVERS IN RUSLAND.

Hoe de Russen over autheuren denken, kan men opmaken uit eene aldaar onlangs uitgekomen prent, waarop een gedeelte van de hel is voorgesteld. Op den voorgrond ziet men twee ketels; in een derzelve zit een roover, in den anderen een slechten schrijver vastgebonden. Onder den ketel des laatstgenoemden is de duivel druk bezig met een groot vuur op te stoken, terwijl onder den roover niets dan een rookende hoop hout ligt, en de roover zich in een zeer dragelijken toestand bevindt. De schrijver, die het deksel zijns ketels een weinig heeft opgeligt, beklaagt zich, terwijl hij met een benijdend oog naar den roover ziet, tegen de duivel, dat hij hem meer pijnigt dan zulk een groot misdadiger; doch de duivel geeft hem een stomp op het hoofd, en voegt hem toe: »Gij waart nog erger dan hij, want zijne zonden en wandaden zijn met hem verdwenen, doch de uwe blijven voor eeuwen bestaan."

EER EN EERLOOS.

Men heeft inderdaad een fijn oordeel noodig, om het regte onderscheid tusschen deze beide woorden te bevatten, en hoevelen treft men niet aan, welke daarover een verkeerd oordeel vellen, daar zij niet beseffen, dat het *eervol* is, een ander op het slagveld of in een tweegevecht te dooden! Wanneer men alles op het spel heeft gezet en verloren, zoo eischt ook de *eer*, dat men de hand aan zichzelven slaat. Men stelt er een *eer* in, wanneer men eene liefdesbetrekking aanknoopt met de huisvrouw van een ander, mits men de gebruikelijke voorzigtigheid in acht neme, en men deze geheime liefde bedekke door zich als de boezemvriend des echtgenoots te blijven voordoen. Doch het is *eerloos*, een echtgenoot te waarschuwen, wanneer zijne vrouw het echtbed schendt. Het is *eerloos*, de speelschulden niet te betalen, door andere schuldeischers te leur te stellen. — Het is *eerlijk*, om iemand om te koopen, dat hij zijne oogen sluit voor zekere huisselijke of staatkundige aangelegenheden. Maar het is *eerloos*, om, wanneer de wereld de oogen voor die aangelegenheden opent, hem satisfactie te weigeren, dat is: te weigeren, om hem door eenen kogel de hersenen uit te blazen. — Dit zijn de erkende beginselen van een man naar de wereld.

Er kunnen soms goede redenen bestaan om zelfs jegens uw' boezemvriend geheimhouding in acht te nemen; namentlijk opdat gij nimmer blootgesteld zoudt zijn om aan uwe bekommeringen herinnerd te worden, wanneer gij besloten hebt dezelve ter zijde te stellen. Slechts weinige menschen bezitten de tact om te weten wanneer zij zwijgen moeten, en wanneer zij troost en raad moeten geven.

Tegen één keer dat u uitdrukkelijk geheimhouding wordt opgelegd, wordt dezelve wel honderdmaal door de bijkomende omstandigheden geboden. Al wat uw vriend tot u, als tot zijn vriend spreekt, wordt alleen aan u toevertrouwd. Veel van hetgeen iemand u in het uur van droefheid, in plotselingen toorn, of in eenige ontboezeming van zijn hart zegt, moet heilig zijn. In zijne behoefte naar medegevoel, heeft hij tot u als tot zijne eigene ziel gesproken.

De hand des tijds heelt alle bekommeringen. De menschelijke natuur kan niet lang in een staat van hevige angst, droefheid of andere spanning blijven verkeeren. Bespaar u zelven groote onaangenaamheid, van welken aard ook. Er zal een tijd komen dat al de dingen, die u thans zoo bezig houden, zullen zijn alsof zij nooit gebeurd waren: alleen wat gij goeds of kwaads gedaan hebt, blijft.

STAND DER MAAN.

4	JULIJ	EERSTE KWARTIER.
11	»	VOLLE MAAN.
19	»	LAATSTE KWARTIER.
27	»	NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water.
19 WOENSDAG.	's morgens	12-00	's avonds	6-00
20 DONDERDAG.	»	12-45	»	6-45
21 VRIJDAG.	»	1-30	»	7-30
22 ZATURDAG.	»	2-15	»	8-15

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERBE?